

PARROQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

2 ABRIL 2020 - DIJOUS DE LA SETMANA V DE QUARESMA / C - NÚM. 14

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera
Gn 17, 3-9

Seràs pare de molts pobles

· Salm responsorial
SI 104

R. El Senyor recorda
sempre l'aliança

· Vers abans de l'evangeli
SI 94

No enduriu, avui, els vostres
cors; escolteu la veu de Déu

· Evangeli
Jn 8, 51-59

Abraham, el vostre pare,
s'estusiasmà esperant de
veure el meu dia

SANTORAL

Sant Francesc de Paula
Santa Maria Egipcíaca
Santa Teodòsia

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Glòria Alonso Prieto
Andreu Guri i Sala

- Agraïment:

Al personal de neteja,
de bugaderia, de cuina,
d'administració, zeladors,
psicòlegs, conductors
d'ambulàncies... dels hospitals,
dels centres d'atenció primària
i de les residències geriàtriques

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, continuem aquests dies de confinament, i juntament amb les notícies esperançades de l'evolució de les investigacions i del nombre cada cop més gran de persones que es van guarint, també anem escoltant les notícies d'algunes persones conegudes i estimades que ens van deixant aquest dies, entre elles, i si em permeteu, dues de les meves professores al Col·legi Cor de Maria d'Olot, la Conxita Blanc i la Madre Roser, que se'n van anar juntes ahir. Dues persones que vivien la seva vida com una vocació, com ho fan també avui els nostres mestres que, des de casa, acompanyen als alumnes perquè no perdin el curs. Vocació com la dels metges, infermeres i equips sanitaris, que ens cuiden als hospitals i a les residències; cossos de seguretat, etc. D'un conjunt de persones que ja no miren els seus sous, ni les hores que faran, sinó que, senzillament, per amor als altres, s'obliden d'ells mateixos i es posen a servir. Ells són els benaurats d'aquests dies, com ens recordava Mn. Martí Amagat, d'enyorada memòria, en el seu llibre Amics i amants: «Hi ha un aspecte de l'educació dels fills que bé mereix un toc d'atenció: la importància d'ajudar-los a descobrir, i a seguir, la seva vocació (...) L'experiència de cada dia ens ensenya que, quan una persona pot dedicar-se a un treball que respon a les seves aptituds i gustos, se sent realitzada i contenta. Tant és així que, d'aquesta bona sort, potser se'n podria dir la desena benaurança». Aprofitem aquests dies a casa, mentre veiem a tanta gent que s'estan donant al servei dels altres, per explicar als nostres fills la importància de descobrir una feina que ens realitzi, una feina on no importi el què guanyem, sinó el què donem. Una feina que ens faci créixer més com a persones i que ens faci més a prop del projecte de Déu. I els qui no tingueu a prop algun menut per explicar-li-ho, senzillament, pregueu al Senyor perquè no faltin persones que descobreixin la seva vocació.

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Jn 8, 51 - 59)

Jesús respongué: «Si fos jo mateix, que em glorifico, la meua glòria no valdria res, però és el meu Pare, que em glorifica. Vosaltres dieu que és el vostre Déu, però no el coneixeu. Jo sí que el conec, i si diguéssiu que no el conec, mentiria, com mentiu vosaltres. La veritat és que el conec i guardo les seves paraules. Abraham, el vostre pare, s'entusiasmà esperant de veure el meu dia, i quan el veié, se'n va alegrar». Els jueus li digueren: «Encara no tens cinquanta anys i has vist Abraham?» Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Jo soc des d'abans que nasqués Abraham». Ells recolliren pedres per tirar-les-hi, però Jesús s'amagà i sortí del temple.

COMENTARI

Continuant amb el fil anterior, aquest evangeli també ens parla de vocació. Quan Jesús diu que no és ell qui es glorifica, sinó el seu Pare, ens està dient que el que fa preciosa la seva vida és que està fent la voluntat de Déu. Per això diu que ell ja hi era abans d'Abraham, perquè ja existia en el pensament del Pare des del principi. Un bon moment, doncs, perquè cada un de vosaltres, busqui una estona de silenci i faci una meditació sobre la vida cristiana com a vocació i missió. La vocació és la crida que Déu fa a cada un de nosaltres i en aquesta crida hi ha sempre una missió. De fet, el Papa Francesc ens ha dit que ja no és que tinguem una missió, sinó que nosaltres som missió. Descobrir la nostra missió i dur-la a terme és l'únic camí vàlid per a una veritable realització personal. I això és el que ens diu Jesús que hem de fer. Descobrir la nostra vocació, que no és res més que el meravellós moment en què l'home pren consciència del que Déu havia pensat per a ell des del principi de la seva vida. I aquí comença la missió. I això, germans, és el què dona la veritable felicitat, fer la voluntat de Déu, guardant les seves paraules. Us atreviu a descobrir què vol Déu de vosaltres?